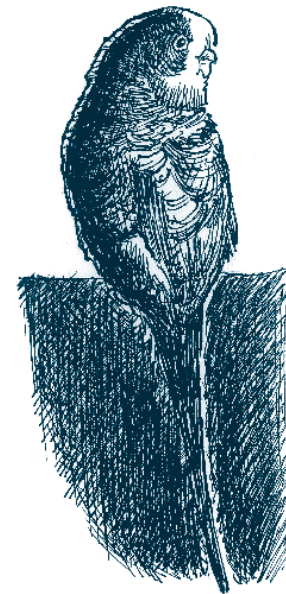

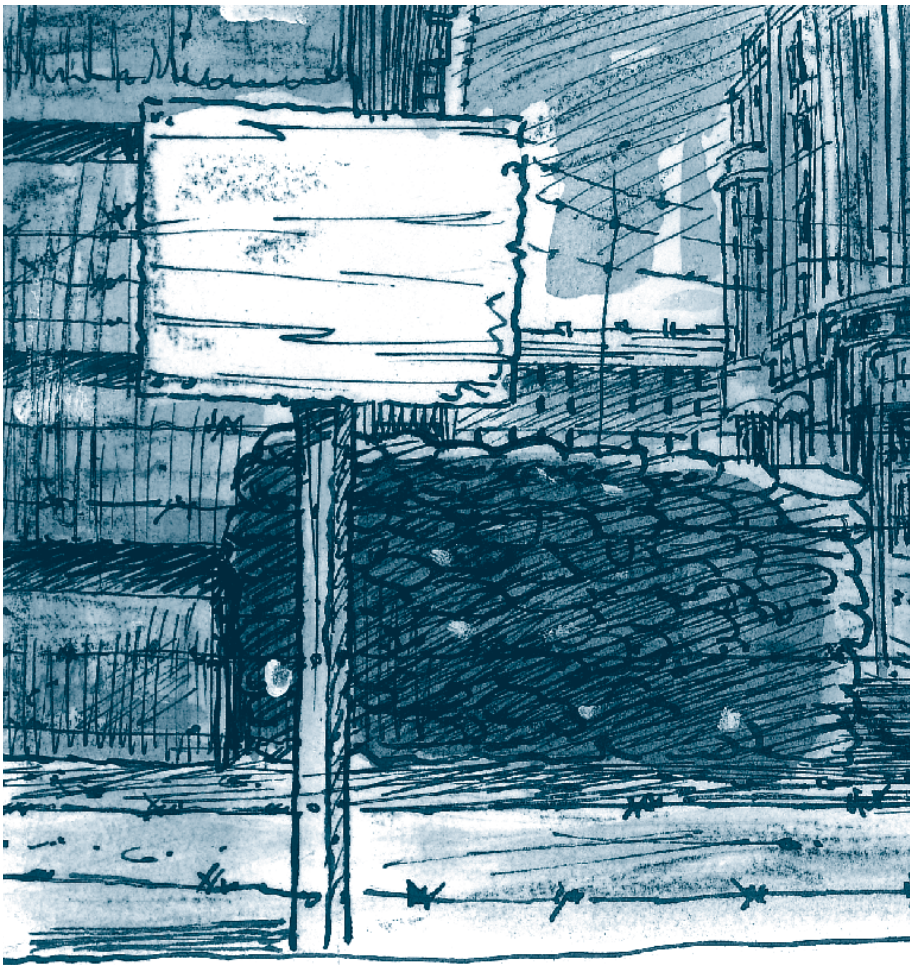

de **KLEUREN**
van
het **GETTO**

ALINE SAX
CARYL STRZELECKI

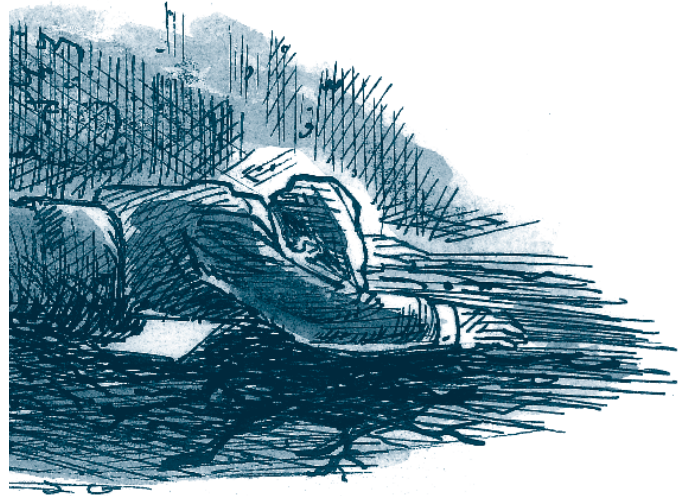
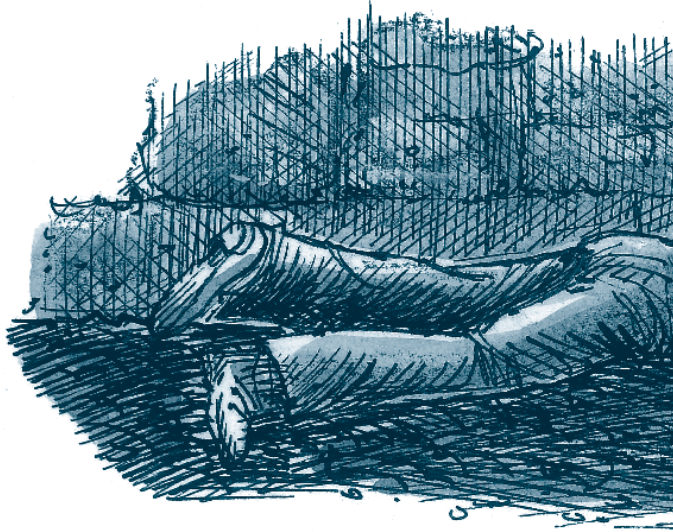
DE EENHOORN

Het was september 1939 toen de Duitsers ons land binnenvielen. Na drie weken trokken ze Warschau binnen en ze installeerden zich alsof ze er nooit meer zouden weggaan. De oorlog leek voorbij. Maar nadat het stof van de bombardementen was gaan liggen, begon een heel andere oorlog. Tegen sommigen van ons.

Het begon met pesterijen, vernederingen. Mensen werden op straat tegengehouden, doodgeschoten, doodgeslagen, doodgetrapt, doodgepest, doodgevroren, dood ... gewoon.

De Duitsers lachten en de omstanders zwegen.

Toen kwamen de aanplakbiljetten.
De enkelingen werden een hele groep.
Een heel volk.

**ALLE JODEN OUDER DAN 10 JAAR ZIJN VERPLICHT EEN KENTEKEN
TE DRAGEN: OP DE RECHTERMOUW VAN DE BOVENKLEDING MOET
EEN WITTE ARMBAND WORDEN GEDRAGEN VAN TEN MINSTE 10
CM BREED WAAROP EEN BLAUWE ZIONSTER STAAT AFGEBEELD.
OVERTREDINGEN WORDEN MET GEVANGENIS BESTRAFT.**

**ALLE JOODSE WINKELS EN ONDERNEMINGEN MOETEN WORDEN
GEKENTEKEND.**

**HET IS JODEN VERBODEN MEER DAN 200 ZLOTY CASH GELD TE
HEBBEN.**

**NIET-JODEN MOGEN GEEN ZAKEN DOEN MET JODEN OF IN JOODSE
WINKELS.**

JODEN DIENEN AL HUN BEZITTINGEN AAN TE GEVEN.

**HET IS JODEN VERBODEN GEBRUIK TE MAKEN VAN DE TREIN OF VAN
GEMOTORISEERDE VOERTUIGEN.**

Bezittingen, huizen, vrouwen werden opgeëist.

Ook ik moest een armband dragen.
Plots mocht ik niet meer met mijn kameraden op stap.
Ik mocht niet meer naast hen op een bank zitten of
voetballen in het park.

Nog nooit had ik me zo Joods gevoeld.